

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ

(Λουκ. 8. 41-56) 29 Οκτωβρίου 2017

Η περικοπή που ακούσαμε σήμερα μας παρουσιάζει τη θεραπεία μιας ταλαίπωρης γυναίκας, που ήταν άρρωστη δώδεκα ολόκληρα χρόνια και την ανάσταση της κόρης του Ιάειρου. Η Εκκλησία μας, προβάλλοντας τα δύο αυτά θαύματα του Κυρίου, θέλει να μας υπενθυμίσει την άπειρη θεϊκή δύναμη του Ιησού Χριστού, την απεριόριστη αγάπη του για μας τους ανθρώπους και τη συγκεκριμένη βοήθεια, που προσφέρει στους ανθρώπους, όταν αυτοί βρίσκονται σε δοκιμασίες και θλίψεις.

Η άρρωστη γυναίκα του ευαγγελίου είχε μέσα της μεγάλη πίστη. Είχε μια ακράδαντη βεβαιότητα πως όταν αγγίξει τον Κύριο, θα γίνει αμέσως καλά από την αρρώστια της. Παρόμοια πίστη δύσκολα βρίσκει κανείς ανάμεσα στους ανθρώπους. Η πίστη είχε χαρίσει, επίσης, στην άρρωστη γυναίκα και τις εξής θαυμαστές αρετές: Είχε βαθύτατο σεβασμό στη θεότητα του Κυρίου. Δεν ήθελε να τον ενοχλήσει με τη δική της αρρώστια, Είχε αποκτήσει σε μεγάλο βαθμό την αρετή της ταπεινοφροσύνης. Δε θεωρούσε τον εαυτό της άξιο να ασχοληθεί ο Κύριος με αυτή. Και είχε μεγάλη υπομονή, σ' όλη τη διάρκεια της αρρώστιας της. Είχε δοκιμαστεί δώδεκα ολόκληρα χρόνια.

Υπέμενε χωρίς γογγυσμό τη θλίψη της και κρατούσε πάντα μέσα της την ελπίδα πως ο παντοδύναμος Κύριος θα τη θεραπεύσει.

Ο Κύριος βραβεύει, με τον τρόπο που διαβάσαμε στην περικοπή, την πίστη της γυναίκας μπροστά σ' όλο τον κόσμο. Έτσι βραβεύει ο Κύριος πάντα την πίστη, την ταπείνωση και την υπομονή, όπου και να τη συναντήσει. Η γυναίκα ήθελε από ταπείνωση να μείνει άγνωστη στους άλλους. Ο Κύριος, όμως, και την επαινεί και τη θεραπεύει με τον καλύτερο τρόπο και την προβάλλει μπροστά σ' όλους τους ανθρώπους. Μ' αυτό το θαύμα ο Κύριος μας φανερώνει πως είναι ο «ιατρός των ψυχών και των σωμάτων», όπως συχνά ακούμε στην Εκκλησία μας. Οι θεραπείες που κάνει είναι θαύματα της θεϊκής δυνάμεώς Του. Αυτή τη δύναμη πρέπει πάνω απ' όλα να ζητάμε από τον Κύριο, όταν τύχει και αρρωστήσουμε ή βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια μεγάλη δοκιμασία.

Ο Ιάειρος, ο άρχοντας της Συναγωγής, είχε μέσα του μεγάλη και ζωντανή πίστη στο Χριστό. Πίστευε πως ο Χριστός μπορούσε να θεραπεύσει την άρρωστη κόρη του. Αυτή η πίστη τον στήριξε, όταν έμαθε πως η άρρωστη κόρη του πέθανε. Ήταν απόλυτα βέβαιος πως ο Κύριος έχει τη θεϊκή δύναμη να την αναστήσει από τους νεκρούς. Η περίπτωση του μαρτυρεί πως η πίστη του είχε σαν αποτέλεσμα το θαύμα που ακολούθησε. Η απιστία, αντίθετα, οδηγεί στον πνευματικό θάνατο. Κάτι παρόμοιο έγινε με όλους εκείνους, που περιγελούσαν τον Κύριο στο σπίτι του Ιάειρου. Δεν ήθελαν να πιστέψουν, πως το κορίτσι δεν είχε πεθάνει, αλλά κοιμόταν. Γι αυτό και ο Κύριος τους έβγαλε έξω,

γιατί δεν τους θεώρησε άξιους να βρεθούν μπροστά στο θαύμα της αναστάσεως της κόρης.

Ποια είναι τα διδάγματα για μας τους χριστιανούς από τη συμπεριφορά του Χριστού προς τον Ιάειρο και την αιμορροούσα γυναίκα;

Οι άνθρωποι του σημερινού ευαγγελίου είναι ταπεινοί και έχουν και οι δύο μεγάλη δύναμη της πίστης. Ο Ιάειρος παρακαλεί δυνατά τον Κύριο, έχει την δεόμενη πίστη, η δεύτερη σιωπά και πιστεύει ότι με ένα άγγιγμα θα γίνει καλά. Η πίστη της είναι σιωπώσα, αλλά θερμή και σταθερή.

Και στις δυο περιπτώσεις η πίστη βγαίνει νικήτρια. Ας αγωνιστούμε, λοιπόν, να αποκτήσουμε κι εμείς μια σταθερή και θερμή πίστη. Η δύναμη της πίστης είναι πολύ μεγάλη, τόσο μεγάλη, που μπορεί να μετακινήσει ακόμη και όρη, όπως είπε ο Κύριος. Όταν υστερούμε, λοιπόν, σε αυτήν ας παρακαλούμε τον Κύριο να μας ενισχύει στον αγώνα της πίστης, παρακαλώντας, όπως έκαμαν κάποτε και οι Απόστολοι: «Κύριε, πρόσθες ημίν πίστιν».

A.T